

Engelbrecht kan se, hvordan udviklingen har været i Miljøministeriets økonomi.

Jeg vil også meget gerne slå en pæl igennem det, som hr. Benny Engelbrecht nu forsøger at gøre til et tema, nemlig hvorvidt det er mangel på ressourcer, der gør en forskel. Jeg har helt klart sagt, at det er mit ansvar, at de spørgsmål ikke er blevet besvaret til tiden. Jeg lægger mig fladt ned og anerkender mit ansvar og siger: Det bliver der nu rettet op på. Og det er selvfølgelig også en kritik af mig selv, for det er jo mig, der er minister.

Kl. 15:58

**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Hr. Torben Hansen som medspørger.

Kl. 15:59

**Torben Hansen (S):**

Tak, hr. formand. Nu kan jeg forstå, at ministeren påtager sig det fulde ansvar og ikke vil kommentere spørgsmålet om ressourcer. Men nu har hr. Benny Engelbrecht jo nævnt kogebogen, som blev offentliggjort i bl.a. Politiken i søndags. Kan man simpelt hen forestille sig, at årsagen til, at svarene på de her spørgsmål har været så forsinkede, er, at det har været så dårlige svar, at de skulle pakkes ind på et tidspunkt, hvor der kom nogle gode sager? Altså fuldstændig som vi har set det bliver beskrevet i kogebogen, og jeg vil gerne læse op af ministerens papir:

»Det er en god idé at forelægge flere initiativer på én gang i en samlet pakke. F.eks. hvis der er to gode initiativer og en dårlig sag.«

En samlet pakke har et bedre budskab.

Drejer det sig simpelt hen om, at der i forbindelse med alle de svar, man har til at ligge, er så mange dårlige sager, at man simpelt hen har ventet på, at man har kunnet pakke nogle af dem ind i nogle lidt pænere og måske nogle bedre svar for ministeren. Er det simpelt hen deri, problemet ligger?

Kl. 16:00

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Ministeren.

Kl. 16:00

**Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):**

Nu er jeg jo så ikke blevet stillet spørgsmål om kogebogen. Der skal være et åbent samråd om samme tema, men nu vi alligevel er her, besvarer jeg det gerne. Jeg valgte sådan set før bare at holde mig til svaret på spørgsmålet, men lad mig så gå ud over det og svare på det spørgsmål om kogebogen.

Jeg mener, at det er helt fornuftigt og klart, at hvis der er en udfordring omkring f.eks. mangel på opfyldelse af et EF-direktiv, bliver jeg da som ansvarlig minister nødt til at sige, hvad jeg vil gøre ved det. Det er jo lige præcis derfor, den formulering er der. Det kan jeg forstå påkalder sig meget stor opmærksomhed.

Jeg ville nok have større forståelse for, hvis man ønskede at spørge om, hvorvidt det er et større problem som miljøminister, at man, hvis man har en sag, der kræver løsning, så ikke vil gøre noget ved med den. Jeg prøver sådan set at løse de miljøproblemer, der er, fordi jeg brænder for natur og miljø, ligesom jeg også går ud fra at en lang række af medlemmerne af Miljøudvalget selvfølgelig gør det. Jeg ønsker at løse Danmarks miljøproblemer, hvad enten det er nationale problemer eller det er internationale problemer. Det brænder jeg for. Hvis man læser hele kogebogen i sammenhæng, kan man jo også se det.

Nu venter jeg med at læse op af kogebogen, til vi mødes i det åbne samråd. Der får vi jo nok rig lejlighed til at gennemgå kogebogen minutløst. Det tror jeg er bedst.

Kl. 16:01

**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Hr. Torben Hansen.

Kl. 16:01

**Torben Hansen (S):**

Tak, hr. formand. Jeg kan høre, at vi er nået frem til sidste punkt i kogebogen, hvor ministeren skal læse op af et eller andet universelt svar, som man kan bruge som svar på alt. Men det korte af det lange er, at det, jeg sådan set spurgte til, står tindrende klart i den kogebog, og det er: Hvis man har en dårlig sag, skal den sådan set pakkes ind i to gode. Og man kan jo ikke komme bort fra den tanke, at årsagen til, at der er så mange svar, der er så forsinkede ovre fra ministeriet – og ministeren har påtaget sig ansvaret – er, at der simpelt hen har været alt for mange dårlige svar på en gang, til at man har lyst til at sende dem over til Folketinget.

Det, man skal huske på, er, at det vigtigste, for at Folketinget kan arbejde, er, at vi får tingene til tiden, og at vi får den umaskerede sandhed. Derfor glæder jeg mig også til at få debatten om kogebogen. Men kan man ikke godt forestille sig, og kan ministeren ikke bekræfte, at årsagen til, at svarene er så forsinkede, er, at man har skullet vente på at få tingene pakket pænere ind for at følge kogebogen?